

РЕШЕНИЕ

№ 11089

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 05.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **12980** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на Д. Н., гражданин на Република С., [дата на раждане], притежаващ паспорт № 01858284, чрез адв. К. А., САК, срещу отказа за издаване на виза вид „D“, постановен от А. В., втори секретар, завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Б., Република С. по подаденото на 21.10.2025 г. заявление.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран, постановен в нарушение на материалния закон и несъответствие с на целта на закона. Излагат се съображения за нарушено право на зачитане на личния и семейния живот. Правят се възражения, че административният орган е приел, че не са доказани надлежно целта и условията на заявеното пребиваване, въпреки че съпругата на заявителя е присъствала в същата жилищна сграда по време на извършената проверка, което всъщност потвърждава реалното ѝ семейно съжителство с чужденеца. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебните заседания жалбоподателят - редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът - завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Б., Република С. - редовно уведомен, не се явява, не се представлява, не представя становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.10.2025 г. със заявление жалбоподателят Д. Н., гражданин на Република С., [дата на раждане], притежаващ паспорт № 01858284 е подал искане в Посолството на РБ в Б. – С., за

издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България (виза вид „D”). Към заявлението са приложени: Копие на паспорт; Удостоверение за сключен граждански брак; Удостоверение за раждане на дете; Декларация за осигурена издръжка по време на пребиваване в Република България; Декларация за осигурен адрес в България; Справка за банкова сметка с налична сума в нея; Свидетелство за съдимост с превод на български език; Медицинска застраховка; Копие от лична карта на съпругата на заявителя; Предварителен трудов договор.

На 14.11.2025 г. Д. Н. е получил отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, като в основанието за отказа е цитиран чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ и е изписан текста на законовите норми – апликантът не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно пребиваване, или летищен трансфер. Като допълнителна забележка е посочено, че при извършената проверка е установено, че съпругата на апликанта и самият той нямат действащи трудови договори и доказателства за законно придобити финансови средства за издръжка. Също се сочи, че посоченият адрес на пребиваване е фиктивен, в апартамента към момента живеят родителите на съпругата на апликанта.

С жалба с вх. № 29509 от 26.11.2025 г. до АССГ жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА по аргумент от чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ, подадена е в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК — относно компетентност, форма, спазване на процесуалните правила, съответствие с материалния закон и целта му.

Съгласно чл. 8 и чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за пътуване и виза, когато такава се изисква, като визите се издават, съответно отказват, от дипломатическите и консулските представителства на страната. Редът за издаване е уреден в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (ПМС № 198/11.07.2011 г.). Съгласно чл. 27, ал. 6 от Наредбата консулските длъжностни лица извършват проверка на представените данни и документи, като преди решението по заявлението задължително го изпращат до Националния визов център за справки и консултиране по Визовата информационна система. Съгласно чл. 34, ал. 1 от същата наредба виза не се издава, когато е налице някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ, а отказът се оформя във формуляр по образец (Приложение № 7), съдържащ мотиви и правно основание.

Съгласно Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ се изпраща чрез Дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност". Условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" (чл.9е, ал.2 ЗЧРБ), вкл. визите за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ (чл.1, т.4 от Инструкция № ІЗ-2593 от 3 ноември 2010 г. за условията и реда за съгласуване на молби за визи). Министерството на външните работи чрез Дирекция "К. отношения" (Д.) съгласува молбите за

визи с Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) и с Дирекция "Миграция" на Министерството на вътрешните работи (ДМ - МВР). Съгласуването се осъществява по електронен път чрез Системата за визов контрол (С.). Съобразно процедурата, уредена в Глава V-та от Инструкцията регистрираните в консулските служби на Република България молби за визи по чл. 1, т. 4 се изпращат чрез С. в Д.. Дирекция "К. отношения" в срок до три работни дни след получаване на молбите за визи ги изпраща на ДМ - МВР за съгласуване. Дирекция "Миграция" в срок от три работни дни изпраща до териториалните подразделения "Миграция" постъпилите молби за визи по чл. 1, т. 4 или от своя страна извършва необходимите проверки с оглед миграционния контрол, като писмено уведомява ДАНС с цел изготвяне на съвместно становище. Териториалните структури "Миграция" от своя страна предоставят постъпилите молби за визи по чл. 1, т. 4 на териториалните дирекции на ДАНС в срок до два работни дни. Дирекция "Миграция" в срок до тридесет работни дни след постъпването на молбите за визи по чл. 1, т. 4 и след съгласуване с ДАНС предоставя съвместното становище на Д.. Съгласно чл.20 от Инструкцията консулските длъжностни лица издават или отказват издаване на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Д. въз основа на съвместното становище на Дирекция "Миграция" - МВР, и ДАНС.

Грамотическото тълкуване на разпоредбите относно съгласувателната процедура между Д.-МВнР, Дирекция „Миграция“ - МВнР и ДАНС указват, че Дирекция „Миграция“ и ДАНС следва да предоставят становище по заявлението за издаване на виза тип „Д“. Предоставеното от тях становище, обаче не е задължително по същество за административния орган, водещ производството. Изключение е случая, когато лицето представлява заплахата за националната сигурност като в тази хипотеза административния орган е длъжен да издаде съответния акт в условията на обвързана компетентност. Изискването за съгласуване с Дирекция „Миграция“ и ДАНС е част от процедурата по издаване на виза. Без изпълнението на тази процедурата ще е налице процесуално нарушение, но предоставените становища нямат задължителен характер за административния орган. В конкретния случай процедурата е изпълнена, а получените по делото становища са отрицателни. Становището от ДАНС сочи, че лицето не е идентифицирано като заплахата за националната сигурност, но е отрицателно поради това, че трудовия договор на лицето не е регистриран в НАП, а също така според органа Д. и съпругата му не разполагат с доказателства за законно придобити финансови средства за издръжка, допълнително се сочи, че чуждият гражданин е „засичан“ в незаконна дейност, свързана с трафик на мигранти. Отрицателно е становището и на Дирекция „Миграция“, към него има приложена и докладна записка, според която при проверка на посочения в заявлението адрес се установява, че на адреса действително е установена съпругата на чужденеца, заедно със своята майка и при проведената беседа с двете, те потвърждават, че Д. К. (съпруга) желае да живее заедно с Д. Н., както и с общото им дете, на посочения адрес, който е собственост на майката на Д., но тя им го предоставя за ползване. Допълнително в докладната записка се твърди, че Д. работи като певица, както и относно членовете на нейното семейство (баща и братя), за които има данни, че се занимават с престъпна дейност, в край е наведено, че всъщност чужденеца формално изпълнява условията за издаване на виза, но въпреки това такава не следва да му се издава.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган — завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Б., Република С., оправомощен със заповед № Ав-02-89/16.08.2024 г. /л. 27/ на посланика на Република България в С. и Заповед № 95-00-26 /16.01.2025 г. на министъра на външните работи /л. 28/, поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма, но е незаконосъобразен поради липса на мотиви — не са

изложени релевантни фактически и правни основания, въз основа на които е направен изводът за отказ. Изложените фактически основания са необосновани и в противоречие с доказателствата към административната преписка. Изводите на административния орган, че апликантът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване са напълно необосновани и в пълно противоречие с доказателствата. На основание т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

Безспорно е, че чужденецът е член на семейство на българска гражданка, тъй като същият има сключен официален граждански брак с българската гражданка Д. Б. К., поради което е съвсем нормално да желае да се събере със съпругата си. Бракът между двамата не е формален и не цели единствено придобиването на българско гражданство или статут от страна на Д. Н.. Това се доказва и от факта, че е сключен преди повече от 10 години, а именно през 2014 г., а и отделно чужденеца и българката имат общо дете, родено през 2019г.. Отказът за издаване на виза на чужденеца – съпруг на българска гражданка пречатства правото му на личен и семеен живот, тъй като ограничава неговото придвижване до България и до семейството му.

Освен това видно от представените доказателства кандидатът за виза има достатъчно налични средства в своята банкова сметка за начална издръжка на територията на Република България, както са налице и доказателства, които удостоверяват наличието жилище, собственост на майката на неговата съпруга, поради което самото пребиваване на чужденеца няма да създаде утежнения нито за бюджета на страната, нито пък са налице обосновани и доказани факти, че ще мигрира към трета страна, която и да е тя. В подкрепа на горния извод към заявлението за издаване на виза е представен и предварителен трудов договор, сключен от лицето. Ирелевантни към конкретното производство са сочените в становището на ДАНС и Дирекция „Миграция“ сведения относно множеството осъждания на членовете на семейството на съпругата на чужденеца, тъй като те не доказват безспорно, че Д. Н. участва също по някакъв начин в осъществяването на незаконна дейност или представлява заплаха за националната сигурност на Република България, което вече би имало съществено значение относно преценката за издаване на виза тип „Д“.

Наличието на реално сключен граждански брак, е предпоставка за издаване на виза на жалбоподателя на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ.

От страна на ответника, включително и в хода на съдебното производство, не се представиха каквито и да е доказателства, обосноваващи основанието да се откаже издаването на виза, а именно, че чужденецът не доказва достоверно целта и условията на своето пребиваване. Напротив, доказателствата сочат за обратното. Според настоящият съдебен състав кандидатът за виза е предоставил всички необходими документи, за да му бъде издадена такава. Приложената към отрицателното становище на Дирекция „Миграция“ докладна записка не доказва, че Д. Н. не е представил някой изискуем документ за издаване на виза, всъщност дори там се сочи, че всички изисквания са формално изпълнени. Безспорно доказано е, че майката на неговата съпруга е собственик на имота, в който лицето сочи, че ще пребивава, а при извършената проверка, както и от представената декларация безспорно се установява факта, че тя е съгласна да предостави имота за ползване на чужденеца и дъщеря си, за да живеят там заедно с общото им дете като семейство.

Анализът на доказателствата и посоченото в обжалвания акт води до решаващия извод, че постановеният на 14.11.2025 г. отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „Д“), издаден от А. В., втори секретар, завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Б., Република С., не съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК, понеже не съдържа мотиви, обосноваващи прилагане на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от

ЗЧРБ.

Горното обуславя отмяната на отказа. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК преписката следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от Д. Н., гражданин на Република С., [дата на раждане] , притежаващ паспорт № 01858284 за изпълнение на дадените с настоящото решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноси, но такива не са претендирани в проведените открити съдебни заседания или в жалбата.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 86-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Н., гражданин на Република С., [дата на раждане] , притежаващ паспорт № 01858284, чрез адв. К. А., САК, ОТКАЗ за издаване на виза вид „D“, постановен от А. В., втори секретар, завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Б., Република С. по подаденото на 21.10.2025 г. заявление.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне в 30 – дневен срок по заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) на Д. Н., гражданин на Република С., [дата на раждане] , притежаващ паспорт № 01858284, при спазване на дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването.

Съдия: